

“யான் யாம் நாமென வருஉம் பெயர்” எனவும், பிறுண்டுமோ தியவாற்றால், தன்மைச்சொல் அஃறிணைக்கின்மை பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாமையானும், எழுத்தக்காரத்துள் “உயர்திணை யாயி னம்மிடை வருமே” எனத் தன்மைக்குரிய சாரியையே கூறலானும், அது போலியுரையென்க.

ஈண்டாக்கம் பெருக்கம். பெருக்கமில்லையெனவே, சிறு பான்மை ஏனையிடத்திற்கு முரித்தாமென்பாருமுளர். (௩௩)

கஅஅ. நீயிர் நீயென வருஉங் கிளவி
பாறெரி பிலவே யுடன்மொழிப் பொருள.

இ - ள். நீயிர் நீயென்னு மிரண்டுபெயர்ச்சொல்லும் திணைப்பகுதி தெரிய நில்லா; இருதிணையு முடன்றேன்றும் பொருள. எ - று.

உடன்மொழிப் பொருளவென்றது, இருதிணைப் பொருளும் ஒருங்கு வரத்தோன்று மென்றவாறு; பிரித்தொரு திணை விளக்காவென்றவாறு.

உ-ம். நீயிர் வந்தீர்; நீ வந்தாய் என இருதிணைக்கும் பொதுவாய் நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

இருதிணைக்கு முரிய பெயரெல்லாந் தத்தமர்பின் வினையொடு வந்து திணை விளக்குமன்றே; இவற்றிற்கு அன்ன வினை யின்மையின் ஒருவாற்றானுந் திணை விளக்காமையின், பாறெரிபிலவே யுடன்மொழிப் பொருளவென்றார். (௩௪)

கஅக. அவற்றுள்,
நீயென் கிளவி யொருமைக் குரித்தே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட இரண்டு பெயருள் நீயென்னும் பெயர் ஒருமைக்குரித்து. எ - று.

ஒருமையாவது ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்றென்பன வற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஒருமை.

உ-ம். நீ வந்தாய் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (௩௫)

ககஃ. ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குரித்தே.

1 இ - ள். நீரென்னும் பெயர் பன்மைக்குரித்து. எ - று.

2 பன்மையாவது பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் பொது
வாகிய பன்மை.

3 உ-ம். நீயிர் வந்தீர் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

4 “எல்லாம்” “நீயிர் நீ” எனவோதியவாறன்றி, ஒருமை
பன்மையென்னும் முறைபற்றி ஈண்டு நீயென்பதனை முற்
கூறினார். அன்றி, முந்து மொழிந்ததன் றலைதமொற்ற
மென்னுந் தந்திரவுத்தி யெனிணுமமையும்.

5 நீயிர் நீயென இருதினை யைம்பாலுள் ஒன்றனை வரைந்
துணர்த்தா வாயினும், ஒருமை பன்மையென்னும் பொருள்
வேறுபாடுடையவென வரையறைப் படுவழி, வரையறுத்த
வாறு. (௩௬)

ககக. ஒருவ ரென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
யிருபாற்கு முரித்தே தெரியுங் காலை.

1 இ - ள். மேல் இன்றிவரென்னுமெண்ணியற்பெயரென்
றோதப்பட்டவற்றுள், ஒருவரென்னும் பெயர்ச்சொல், உயர்
தினை முப்பாலுள் ஒருபால் விளக்காது, ஒருவன் ஒருத்தி
யென்னும் இருபாற்கும் பொதுவாய் நிற்கும். எ - று.

2 உ-ம். ஒருவர் வந்தார் எனப் பொதுவாய் நின்றவாறு
கண்டுகொள்க.

3 இருபாற்குமெனப் பொதுப்படக் கூறினாரேனும், ஒருவ
ரென்னும் ஒருமைப்பெயரானுணர்த்தப்படுதற்கேற்பன ஒரு
வன் ஒருத்தியென்பனவே யாகலான், அவையே கொள்
ளப்படும்.

4 உயர்தினை யொருமைப்பால் இரண்டென்றறியப் பட்
டமையான், இருபாற்குமுரித்தென்னுமும்மை முற்றும்மை.
உயர்தினைப் பெயராயினும், பாலுணர்த்தாமையும் முன்
னத்தா னுணர்த்தலும் இதற்குமொக்குமாகலின், ஈண்டுக்
கூறினாரென்பது. (௩௭)

ககஉ. தன்மை சுட்டிற் பன்மைக் கேற்கும்.

இ - ள். ஒருவரென்னும் பெயர்தியல்பு கருதின், அஃது, ஒருமைப் பெயராயினும், பல்லோரறியுஞ் சொல் லொடு தொடர்தற்கேற்கும். எ - று.

உ-ம். ஒருவர் வந்தார்; ஒருவரவர் என வரும்.

ஒருமைப்பெயர் பன்மை கொள்ளாதாயினும், இது வழுவமைதியிலக்கணமென்ப தறிவித்தற்குத் தன்மை சுட்டி நென்றார். (௩௮)

கக௩. இன்ன பெயரே யிவையெனல் வேண்டின் முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்.

இ - ள். நீயிர் நீ ஒருவரென்பனவற்றை இன்னபாற் பெயரென்றறியலுறின், சொல்லுவான் குறிப்பொடு கூட்டி முறையானுணர்க. எ - று.

ஒருசாத்தன், ஒருவனானும் ஒருத்தியானும் பலரானும் ஒன்றானும் பலவானும் தன்னுழைச் சென்றவழி, நீ வந்தாய், நீயிர் வந்தீர் என்னுமன்றே; ஆண்டது கேட்டான் இவ னின்னபால் கருதிக் கூறினான் என்பதுணரும்.

இனி ஒருவரொருவரைச் சார்ந்தொழுகலாற்றின் என் றவழிச் சொல்வாறொடு கேட்டான் இவனொருமை குறித் தானென விளங்கும். பிறவுமன்ன.

இனி இடமுங்காலமும்பற்றிப் பால் விளங்கும்வழியும் அறிந்துகொள்க.

ஏகாரம் தேற்றேகாரம்.

முறையினுணர்தலென்பது பாதுகாவல். (௩௯)

கக௪. மகடே மருங்கிற் பாறிரி கிளவி
மகடே வியற்கை தொழில்வயி னான.

இனியொருசாராயர் திணைப் பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க் கும் எஞ்சி நின்ற இலக்கணங்கூறுகின்றார்.

இ - ள். மகடீப்பொருண்மைக்கண் பாறிரிந்து வரும் பெண்மகனென்னும் பெயர், வினை கொள்ளுமிடத்து, மகடே விற்சூரிய வினைகொள்ளும். எ - று.

3 உ-ம். பெண்மகன் வந்தாள் எனவரும்.

4 பொருண்மைபற்றி மகடீஉன்னை கொள்ளுமோ ஈறு பற்றி ஆடீஉன்னை கொள்ளுமோ என்றையுற்றார்க்கு ஐயமகற்றியவாறு.

5 சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிது கிளத்த லென்பதனால் தொழில்வயினான வென்றாகவின, சிறப்பில்லாப்பெயர்வயினானும் பெண்மகனிவள் என மகடீவியற்கையாமென்பதாம். (சு0)

ககூரு. ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே யாயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே.

1 இ - ள். ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரியும் பெயர்களுமுள; அத்திரியுமிடமறிக செய்யுளுள். எ - று.

4 உ-ம். 'வில்லோன் காலன கழலே; தொடியோண்—மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே; நல்லோர்—யார்கொ லளியர் தாமே; * * * * * 'வேப்பயில் பழுவ முன்னி யோரே.' எ-ம். 'கழனி நல்லூர் மகிழ்நர்க் கென்னிழை—நெகிழப் பருவரல் செப்பா தோயே.' எ-ம். ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

3 ஆன், ஆள், ஆர், ஆய் என்னுமீற்றவாகிய பெயரல்லது, சேரமான், மலையமான் என்னுந் தொடக்கத்தன அவ்வாறு திரியாமையின், ஆயிடனறிதலென்றார். உழா ஆன், கிழா ஆன் என்பனவோவெனின்:—அவை அன்னீற்றுப் பெயர் ஒரு மொழிப் புணர்ச்சியான் அவ்வாறு நின்றனவென்பது. ஆனீ ருயவழி, உழவோன், கிழவோன் எனத் திரியுமாறறிக. ( )

கககூ. இறைச்சிப் பொருள்வயிற் செய்யுளுட் கிளக்கு மியற்பெயர்க் கிளவி யுயர்திணை சுட்டா நிலத்துவழி மருங்கிற் றேன்ற லான.

1 இ - ள். செய்யுளுட் கருப்பொருண்மேற் கிளக்கப் படும் இருதிணைக்கு முரிய பெயர் உயர்திணை யுணர்த்தா; அவ்வவ நிலத்துவழி அஃறிணைப் பொருளவாய் வழங்கப் பட்டு வருதலான். எ - று.

உ-ம். 'கடுவன் முதுமகன் கல்லா மூலற்கு—வதுவை யயர்ந்த வன்பறழ்க் குமரி' என்புழி, கடுவன், மூலன், குமரியென்பன அஃறிணைப் பொருளவா யல்லது நிலத்துவழி மருங்கிற் றேன்றாமையின், உயர்திணை சுட்டாதவாறு கண்டு கொள்க.

நிலமாவது, மூல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலென்பன.

அஃதேல், இவை உயர்திணை யுணர்த்தாவாயின் அஃறிணைப் பெயரேயாம்; ஆகவே, இச்சூத்திரம் வேண்டா பிற வெணின்:—அற்றன்று: கடுவன் மூலனென்பன அன்னீறு ஆண்மையுணர்த்துமன்றே; அஃறிணைப்பெயர் அவ்வீற்றான் அப்பொரு ளுணர்த்தாமையின், அவை விரவுப்பெயரே யாமென்பது. அலவன், கள்வனென்பனவே வெணின்;—அவை சாதிப்பெயரெனப் படுவதல்லது ஆண்மைப் பெயரெனப்படா வென்க. குமரியென்பது, வடமொழிச்சிதைவாய் வடமொழிப்பொருளே உணர்த்தலின், விரவுப்பெயரேயாம்.

கசுகு. திணையொடு பழகிய பெயரலங் கடையே.

இ - ள். கருப்பொருளுணர்த்தும் விரவுப்பெயர் உயர்திணைசுட்டாது அஃறிணை சுட்டுவது, அவ்வத் திணைக்குரியவாய் வழங்கப்பட்டு வரும் பெயரல்லாதவிடத்து. எ - று. எனவே, திணைக்குரியவாய் வழங்கப்பட்டு வரும் பெயர் இரு திணையுஞ் சுட்டி வருமென்பதாம்.

திணையொடு பழகிய விரவுப்பெயராவன காளை, விடலை யென்னுந் தொடக்கத்தன.

உ-ம் 'செருமிகு முன்பிற் கூர்வேற் காளை.' எ-ம். 'திருந்துவேல் விடலையொடு வருமெனத் தாயே.' எ-ம். உயர்திணை சுட்டி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவை உயர்திணைப் பொருளன்றேவெனின்:—ஒரொருத்தையும் காளை விடலையென்பவாகலின், விரவுப்பெயரெனவேபடுமென்பது.

கடுவன், மூலன், குமரியென்பனவும் கருப்பொருளுணர்த்தலிற்றிணையொடு பழகிய பெயராம் பிறவெனின்:—அற்றன்று: விலங்கும் புள்ளுமுதலாகிய பொருள்வழியெல்

லாம் அவற்றிற்குரிய பெயர் சொல்வதல்லது, பொருளுண் டாயினும், இந்நிலத்து இப்பொருள் இப்பெயரால் வழங்கப் படா வென்னும் வரையறையில்தலை. தலைமக்கள் எந்நிலத்து முளராயினும், பாலைநிலத்துக் காளை மீளியென்னும் பெயர் செல்லா மருதநிலத்து; மருதநிலத்து மகிழ்நன் ஊரென்னும் பெயர்செல்லா பாலைநிலத்து. அதனும் பொருள்வகையானன்றிப் பெயர் தந்திணைக்குரிமை பூண்டு நின்றலின், அவற்றைத் திணையொடு பழகிய பெயரென்றொரென்பது.(சங்)

பெயரியன்முற்றிற்று.

கா. வினை யி ய ல்.

ககூஅ. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொளாது
நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்.

நிறுத்த முறையானே வினைச்சொல்லாமாறுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அதனானிவ்வோத்து வினையிய லென் னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இ - ள். வினையென்று சொல்லப்படுவது வேற்றுமை யொடு பொருந்தாது ஆராயுங்காற் காலத்தொடு புலப் படும். எ - று.

ஈண்டு வேற்றுமையென்றது உருபை.

உ-ம். உண்டான், கரியன் என வேற்றுமை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

வேற்றுமை கொள்ளாதென்னுது காலமொடு தோன்று மெனின் தொழினிலையொட்டுந் தொழிற்பெயரும் வினைச் சொல்லாவான் செல்லுமாகலானும், காலமொடு தோன்று மென்னுது வேற்றுமை கொள்ளாதெனின் இடைச்சொல் லும் உரிச்சொல்லும் வினைச்சொல்லெனப்படு மாகலானும், அவ்விருதிறமு நீக்குதற்கு வேற்றுமை கொள்ளாது கால மொடு தோன்றுமென்றார்.

வினைச்சொல்லுள் வெளிப்படக் காலம் விளக்காதனவு முள அவையும் ஆராயுங்காற் காலமுடைய வென்றற்கு, நினையுங்காலையென்றார். அவை யிவையென்பது முன்னர்ச் சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்.

உணர்த்தப்படும் வினைச்சொற் கெல்லாம் பொதுவிலக் கணமுணர்த்தியவாறு. (க)

ககக. காலந் தாமே மூன்றென மொழிப.

இ - ள். மேற்றோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட காலம் மூன் றென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று

தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது. (உ)

உயி. இறப்பி னிகழ்வி னேதிர்வி னேன்ற
வம்முக் காலமுங் குறிப்போடுங் கொள்ளு
மெய்நிலையுடைய தோன்ற லாறே.

இ - ள். இறப்பும், நிகழ்வும், எதிர்வும் என்று சொல்லப் படும் அம்மூன்றுகாலமுங் குறிப்புவினையொடும் பொருந்தும் மெய்நிலைமையையுடைய, வினைச்சொல்லானவை தோன்று நெறிக்கண். எ - று எனவே, காலமூன்றாவன இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வுமென்பதூஉம், வெளிப்படக் காலம் விளக் காதன குறிப்புவினை யென்பதூஉம், பெற்றும்.

உ-ம். உண்டான், உண்ணாநின்றான், உண்பான் என வரும்.

இறப்பாவது தொழிலது கழிவு. நிகழ்வாவது தொழி றொடங்கப்பட்டு முற்றுப்பெறாத நிலைமை. எதிர்வாவது தொழில் பிறவாமை. தொழிலாவது பொருளினது புடை பெயர்ச்சியாகலின், அஃதொருகண நிற்பதல்லது இரண்டி கண நிலைமையின், நிகழ்ச்சியென்பதொன்று அதற்கில்லையாயினும், உண்டல் தின்றலெனப் பஃறொழிற் றொகுதியை ஒருதொழிலாகக் கோடலின், உண்ணாநின்றான், வாராநின் றான் என நிகழ்ச்சியு முடைத்தாயிற்றென்பது.

வினைக்குறிப்புக் காலமொடு தோன்றுங்கால், பண்டு கரியன், இதுபொழுது கரியன் என இறந்தகாலமும் நிகழ்

காலமும் முறையானே பற்றி வருதலும், நானைக்கரியளும் என எதிர்காலத்து ஆக்கமொடு வருதலும், அறிக.

மெய்நிலையுடைய வென்றது, விளங்கித் தோன்ற வாயினுங் கால்ம் வினைக்குறிப்பொடு கோடல் மெய்ம்மையென வலியுறுத்தவாறு. (ந)

உயக. குறிப்பினும் வினையினு நெறிப்படத் தோன்றிக் காலமொடு வருஉம் வினைச்சொ லெல்லா முயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு மம்மு வருபின தோன்ற லாறே.

பொதுவகையாற் கூறிய வினைச்சொல்லைச் சிறப்பு வகையானுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். குறிப்புப் பொருண்மைக்கண்ணுந் தொழிற் பொருண்மைக் கண்ணுந் தோன்றிக் காலத்தோடு வரும் எல்லாவினைச்சொல்லும், உயர்திணைக்குரியனவும் அஃறிணைக் குரியனவும் இரண்டுதிணைக்கும் ஒப்பவுரியனவுமென, மூன்று கூற்றனவாம், தோன்றுநெறிக்கண். எ - று.

கரியன், செய்யன் என்புழித் தொழின்மை தெற்றென விளங்காது குறித்துக்கொள்ளப்படுதலிற் குறிப்பென்றார்.

உ-ம். உண்டான், கரியன்; சென்றது, செய்யது; வந்தனை, வெளியை என வரும்.

“குறிப்பொடுங்கொள்ளும்” என மேற் குறிப்பு இயைபு பட்டு நின்றலிற் குறிப்பினும் வினையினுமென்றார்.

முன் ஈறுபற்றி உணர்த்தப்படும் வினைச்சொற்களை, இஃதிறந்த காலத்திற்குரித்து, இது நிகழ் காலத்திற்கு உரித்து, இஃதெதிர் காலத்திற்கு உரித்து என வழக்கு நோக்கி, உணர்ந்துகொள்க வென்பது விளக்கிய, காலமொடு வருஉமென்றார்.

வினைச்சொற்கால முணர்த்துங்காற் சிலநெறிப்பாடுடைய வென்பது விளக்கிய, நெறிப்படத் தோன்றியென்றார். நெறிப்

பாடாவது அவ்வீற்றுமிசை நிற்கும் எழுத்துவேறுபாடு.
அவை முற்றவுணர்த்த லாகா வாயினும், அவ்வீறுணர்த்தும்
வழிச் சிறிய சொல்லுதும். (ச)

உயெ. அவைதாம்,
அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவியு
மும்மொடு வருஉங் கடதற வென்னு
மந்நாற் கிளவியோ டாயெண் கிளவியும்
பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

நிறுத்த முறையானே உயர்திணை வினையாமா றுணர்த்து
கின்றார். அவைதாம் இருவகைய; தன்மைவினையும் படர்க்கை
வினையுமென. தன்மைவினையும் இருவகைத்தி; பன்மைத்
தன்மையும் ஒருமைத் தன்பையுமென. தனித்தன்மையும்
உளப்பாட்டுத் தன்மையு மெனிணுமமையும். இச்சூத்திரத்
தாற் பன்மைத்தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். மேன் மூவகையவெனப்பட்ட வினைச்சொற்
றும், அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுமீற்றவாகிய சொல்லும், உம்
மொடுவருஉங் கடதறவாகிய கும்மும் மும்மும் தும்மும் றும்
மும் என்னுமீற்றவாகிய சொல்லுமென, அவ்வெட்டும் பன்
மையுணர்த்துந் தன்மைச்சொல்லாம். எ - று.

தனக்கு ஒருமைபல்ல தின்மையிற் றன்மைப்பன்மை
யாவது தன்னொடு பிறரை உளப்படுத்தேயாம். அவ்வுளப்
படுத்தன் மூவகைப்படும்; முன்னின்றாரை உளப்படுத்தலும்,
படர்க்கையாரை உளப்படுத்தலும், அவ்விருவரையும் ஒருங்
குளப் படுத்தலுமென.

அம் ஆம் என்பன முன்னின்றாரை உளப்படுக்கும்; தம
ராயவழிப் படர்க்கையாரையும் உளப்படுக்கும். எம் ஏம்
என்பன படர்க்கையாரை உளப்படுக்கும். உம்மொடு வருஉங்
கடதற அவ்விருவரையும் ஒருங்குளப்படுத்தலுந் தனித்தனி
யுளப்படுத்தலுமுடைய.

ஈண்டும் அவைதா மென்பதற்கு முடிபு “அவைதாம்
இ உ ஐ ஒ” என்புழி உரைத்தாங் குரைக்க.

6 அம், ஆம், எம், ஏம் என்பன மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். உம்மொடு வருஉங் கடதற எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

2 முன்னின்ற நான்கீறும் இறந்த காலம்பற்றி வருங்கால், அம்மும் எம்முங் கடதற வென்னு நான்கன் முன் அன் பெற்று வரும். ஏம் அன் பெற்றும் பெறுதும் வரும். ஆம் அன் பெறுது வரும்.

8 உ-ம். நக்கனம், நக்கனெம்; உண்டனம், உண்டனெம்; உரைத்தனம், உரைத்தனெம்; தின்றனம், தின்றனெம். எ-ம். நக்கனேம், நக்கேம்; உண்டனேம், உண்டேம்; உரைத்தனேம், உரைத்தேம்; தின்றனேம், தின்றேம். எ-ம். நக்காம், உண்டாம், உரைத்தாம், தின்றாம். எ-ம். வரும்.

9 அந்நான்கீறும் ஏனையெழுத்தின்முன் ரகாரமும் முகார முமொழித்து இன் பெற்று வரும்.

10 உ-ம். அஞ்சினம், அஞ்சினும்; அஞ்சினெம், அஞ்சினேம்; உரிஞினம், உரிஞினும்; உரிஞினெம், உரிஞினேம் என வரும். பிறவெழுத்தோடு மொட்டிக்கொள்க. கலக்கினம், தெருட்டினம் என்னுந் தொடக்கத்தன குற்றுகர வீரூகலான், அதுவும் ஏனையெழுத்தேயாம்.

11 இனி அவை நிகழ் காலம்பற்றி வருங்கால், நில், கின்று என்பனவற்றோடு வரும். நில்லென்பது லகாரம் எனகாரமாய் றகாரம் பெற்று நிற்கும்.

12 உ-ம். உண்ணாநின்றனம், உண்கின்றனம்; உண்ணாநின்றும், உண்கின்றும்; உண்ணாநின்றனெம், உண்கின்றனெம்; உண்ணாநின்றேம், உண்கின்றேம்; உண்ணாநின்றனேம், உண்கின்றனேம் என வரும். ஈண்டன்பெற்ற விகற்பம் இறந்த காலத்திற் கூறியவாறே கொள்க.

13 உண்ணாகிடந்தனம், உண்ணாவிருந்தனம் எனக் கிட இரு என்பனவுஞ் சிறுபான்மை நிகழ்காலத்து வரும்.

14 நிகழ்காலத்திற்கு உரித்தென்ற நில்லென்பது, உண்ணாநிற்கும், உண்ணாநிற்பல் என வெதிர்காலத்தும், வந்ததாலெனினி:—அற்றன்று: பண்டொருநா ளிச்சோலைக்கண் விளை

யாடா நின்றேன் அந்நேரத் தொருதோன்றல் வந்தான் என்
றவழி, அஃதிறந்தகாலத்து நிகழ்வுபற்றி வந்தாற்போல,
ஆண்டெதிர்காலத்து நிகழ்வுபற்றி வருதலான், ஆண்டும்
அது நிகழ்காலத்திற் றீர்ந்தின்றென்க.

அவை எதிர்காலம்பற்றி வருங்காற் பகரமும் வகரமும் 15
பெற்று வரும். வகரமேற்புழிக் குகரமும் உகரமும் அடுத்து
நிற்கும்.

உ-ம். உரைப்பம், செல்வம்; உண்குவம், உரினுவம்
என வரும். ஒழிந்த வீற்றோடு மொட்டிக்கொள்க. பாடுகம், 16
செல்கம் என ஏற்புழிச் சிறுபான்மை ககரவொற்றுப் பெறுத
லுங் கொள்க.

உம்மொடு வருஉங்கடதற—உண்கும், உண்டும், வரு 17
தும், சேறும் என வரும். உரினாதும், திருமுதும் என
ஏற்புழி உகரம் பெற்று வரும்.

கும்மீறு, வினை கொண்டு முடிதலின், ஒழிந்த உம்மீற் 18
றின் வேறெனவேபடும்; ட த ற வென்பன, எதிர்காலத்திற்
குரிய ஏழுத்தன்மைபால், பாலுணர்த்தும் இடைச்சொற்கு
உறுப்பாய் வந்தன வெனவேபடும். படவே, அவற்றை உறுப்
பாகவுடைய ஈறு மூன்றும்; அதனை உம்மென ஓரீராக வடக்
கலாகாமையின், அந்நாற் கிளவியொடென்றார். (டு)

உய்நு. கடதற வென்னு,
மந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோ
டென்னே னல்லென வருஉ மேழந்
தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

இ - ள். கடதறவென்னு நான்குமெய்யையூர்ந்து வருங் 1
குற்றியலுகரத்தை ஈறுகவுடைய சொல்லும், என் ஏன் அல்
லென்னு மீற்றவாகிய சொல்லுமென அவ்வேழும், ஒருமை
யுணர்த்துந் தன்மைச் சொல்லாம். எ - று.

குற்றுகரநான்கும், அல்லும், எதிர்காலம்பற்றி வரும். 2
குற்றுகரம், காலவெழுத்துப் பெறுங்கால், உம்மீற்றோடொக்
கும். அல்லீறு பகரமும் வகரமும் பெற்று வரும். என்
ஏன் என்பன மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்கு, உண்டு, வருது, சேறு. எ-ம். உரினுகு, திருமுகு. எ-ம். உண்டனென், உண்ணாநின்றனென், உண்கு வென். எ-ம். உண்டேன், உண்ணாநின்றேன், உண்பேன். எ-ம். உண்பல், வருவல். எ-ம். வரும்.

காலவெழுத்தடுத்தற்கண் எம்மீற்றோடு என்னீறும், எயிற்றோடு ஏனீறமொக்கும். ஆண்டுக் கூறிய விகற்பமெல்லாம் அறிந்தொட்டிக்கொள்க.

குற்றியலுகரமென ஒன்றாகாது நான்காதற்கு முன்னுரைத்தாங்குரைக்க.

எதிர்காலம்பற்றி வழக்குப் பயிற்சியுமில்லாக் குற்றுசுரத்தை, அங்ஙனம் வரும் அல்லோடு பின் வையாது, மூன்று காலமும் பற்றிப் பயின்று வரும் என் ஏன் என்பனவற்றின் முன் உம்மீற்றோடியைய வைத்தது, செய்கென்பதுபோலச் செய்குமென்பது உங் காண்கும் வந்தேம் என வினைகொண்டு முடியுமென்ப தறிவித்தற்கெனக் கொள்க. (கூ)

உயச. அவற்றுள்,

செய்கென் கிளவி வினையோடு முடியினு மவ்விய றிரியா தேன்மனூர் புலவர்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஒருமைத் தன்மைவினையேழனுள், செய்கென்னுஞ்சொல், வினையொடு முடியுமாயினும், முற்றுச் சொல்லாதவிற் றிரியாது. எ - று.

உ-ம். காண்கு வந்தேன் என வரும்.

செய்கென்கிளவி யவ்வியறிரியா தெனவே, 'பெயர்த்தனென் முயங்கயான்.' எ-ம். 'தங்கினை சென்மோ.' எ-ம். 'மோயின ஞாயிர்த்த காலே.' எ-ம். ஏனைமுற்றுச்சொல் வினை கொள்ளுங்கால் அவ்வியறியுமென்பதாம். அவை திரிந்த வழி வினையெச்சமாதல் "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய" என்புழிப் பெறப்படும்.

இருசாரனவும் பெயர் கொள்ளாது வினை கொண்டவழிச் செய்கென்கிளவி திரியாதென்றும் ஏனைய திரியுமென்றுங் கூறிய க்ருத்தென்னையெனின்:—நன்று சொன்னாய்: காண்கு